

“... ÉSSER UN PIXA CAPELLES...”

Lo sentit i el significat de aqueixa locució, són múltiples i, de una certa manera se són anats transformant-se i evolucionant amb el temps i adaptant-se als canvis de costums en les diferents èpoques. En primer lloc aquesta locució era nada en àmbit religiós i “ésser un pixa capelles”, indicava una persona que anava de una iglésia a l'altra, i en l'iglésia hi estava tant que la gent se imaginava que fins i tot en les capelles hi “pixava”.

Aquesta costum, o vici de anar de una capella a l'altra, és estat equiparat després a qui tenia la tendència de anar de un lloc a l'altre, de no s'assentar mai en ningun lloc, és a diure de ésser “un cul de mal assento”.

I evidentment aquest costum o aquesta tendència no se ferma ni “a les capelles”, ni als llocs en general. Passa també a “les idees” o a “les situacions”: amistats, partits, llocs de treballs, etc...

Hi havia també un xisto: pixa fontanes i pixa coloms, dels quals, a part el significat material, és

possible que tenguessi també qualqui significat metafòric o lligat a específiques situacions de comportaments.

De totes maneres, restant en l'específic de aquesta locució o manera de diure, val la pena que mos demanem: Qui són avui aqueixes persones pixa capelles amb el significat que entenem nosaltres?

O pensem que siguin en extinció? Al contrari, aquestes persones són sempre de més.

Però, si la cosa mos pot asserenar, existiven també en temps passats, solament que avui pareix que siguin sempre més difuses.

És forçori que mos posem una segona demana: Com s'identifiquen los pixes capelles de avui? Crec siguin aparentment persones normals a dins de la nostra societat, se n'hi trobi en qualsevol activitat social sense exclusió de “empleos”, i van del món de la política a l'esport i etc... etc...

Los motius de aqueix comportament poden ésser tants, i poden

anar de l'interès personal al protagonisme, i també per mil altres motius: salten de un lloc a l'altre, i lo fanen sense vergonya. Aqueixa si que és una paraula que, ja temps, en calqui manera és en extinció.

Vito Loy